

РЕШЕНИЕ

№ 8419

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 20.03.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **9953** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.26, ал.10 от Закона за пътищата /ЗП/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу Протокол № 16631 / 17 на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, в частта по т.2.118, обективиращ отказ за преиздаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламно съоръжение /РС/, изградено на Автомагистрала „Т.“ при км.81+400 – ляво.

Жалбоподателят, представляван от управителя на дружеството П. П., чрез адв. Г., твърди, че отказът е незаконосъобразен. Наведените основания за оспорване са за нарушение на установената форма и противоречие с материалния закон - чл.146, т.2 и т.4 АПК, аргументирани в жалбата. Обръща внимание върху обстоятелството, че не е поискано разрешение за изграждане на ново съоръжение, а разрешение за експлоатация на вече изградено такова.

Ответникът по жалбата, Управителният съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М., моли за отхвърлянето на жалбата и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи, като засегнато от него.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд – София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и възраженията на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Страните не спорят, а и от доказателствата по делото се установява, че на дружеството-жалбоподател, на основание чл.18, ал.1, във вр. с чл.26, ал.3 от ЗП и чл.13 от Наредбата за специалното ползване на пътищата /НСПП/ е издадено Разрешение за специално ползване на пътищата чрез изграждане на рекламни съоръжения №844 / 14.03.2008 г., за експлоатация в обхвата на АМ „Т.“ при км.81+400 – ляво, без посочен в него срок на действие.

Със заявление, вх. № 53-00-208 / 28.03.2017 г., дружеството е поискано по реда на чл.17б НСПП да бъде преиздадено разрешението.

Видно от Констативен протокол № 51 / 18.05.2017 г., съставен от служители на Областно пътно управление – П., РС е изградено в несъответствие с действащата към датата на издаване на първоначалното разрешение за специално ползване чрез изграждане на РС разпоредби на НСПП, тъй като не са спазени изискванията на чл.15, ал.1, т.2 от НСПП, като няма 1500 м. от пътен възел „К.“, поради което не може да бъде издадено Разрешение за специално ползване на пътя чрез експлоатация на РС.

На заседание на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, проведено на 26.06.2017г., чиито решения са обективирани в Протокол № 1663/17, с решението по т.2.118, УС е одобрил проект на писмо за отказ до оспорващото дружество за преиздаване на разрешението за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламни съоръжения, в обхвата на АМ „Т.“ при км.81+400 – ляво, с което е обективиран отказът на административния орган за преиздаване на разрешението.

Въз основа на т.2.235 от същия протокол УС на А“ПИ“, Председателя на УС е подписал писмо изх. № 53-00-4708/26.06.2017 г., с което заявителят е уведомен за постановения отказ. В него са посочени и мотивите за отказа, а именно, че не може да бъде приложен чл.17б, ал.2 от НСПП и § 4 от ПЗР на същата наредба, тъй като рекламното съоръжение не отговаря на чл.15, ал.1, т.2 от НСПП – няма 1500 м до П.В. „К.“.

Въз основана горните фактически обстоятелства, съдът обосновава следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗП забранява без разрешение да се изграждат и експлоатират рекламни съоръжения в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия /т.1, б. „б“ и б. „в“/.

Съгласно чл.26, ал.3 от ЗП, разрешенията по ал.2 се издават от управителния съвет на А“ПИ“ или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията -

за републиканските пътища, и от кметовете на съответните общини - за общинските пътища.

Според определението, дадено в § 1, т.8 от ДР на ЗП, "Специално ползване на пътищата" е използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя и т.н.

Процесното РС е изградено в обхвата на републикански път I-1, следователно компетентен орган за издаване, респективно отказ за издаване на разрешение за изграждане и експлоатиране на рекламното съоръжение е УС на А"ПИ" или упълномощено от него длъжностно лице.

Оспореният отказ, обективиран в т.2.118 от Протокол № 16631 / 17 на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, е издаден от компетентния, съгласно чл.26, ал.3 от ЗП орган.

Актът е в предписаната от закона писмена форма, като съгласно Тълкувателно решение №16/31.03.1975г. на ОСГКВС съд за мотиви следва да бъдат възприети и всички доказателства за извършените в хода на административното производство процесуални действия, които в случая се съдържат в приетата по делото административна преписка.

Следователно, актът е издаден от компетентния за това административен орган и в предписаната от закона писмена форма, поради което не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност, съгласно чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

При преглед на административната преписка, съдът не установява при издаването му да са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна на основание чл.146, т.3 от АПК.

Административният акт е издаден и в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона, поради което не са налице основания за отмяна и съгласно чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.17б, ал.1 НСПП собственикът на РС има право да поиска преиздаване на разрешението за експлоатация не по-рано от 3-месеца и не по-късно от 7 дни от изтичането на срока му.

В ал.2 на чл.17б е предвидено, че разрешението за експлоатация се преиздава за нов 10-годишен период, когато са спазени условията на чл.15 и след заплащане на дължимите такси.

В случая, издаденото на жалбоподателя Разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС е без срок, поради което и към него е приложима разпоредбата на § 5 от ПЗР към ЗИДЗП, обн. ДВ, бр.47 / 2012 г. - издадените до влизането в сила на този закон безсрочни разрешения за експлоатация на рекламни съоръжения остават валидни за срок до 5 години от датата на влизане в сила на този закон – 25.06.2012 г.

Следователно, срокът за подаване на заявление за преиздаване на разрешението за специално ползване е спазен.

В случая обаче не е налице основание за преиздаване на разрешението, тъй експлоатираното от него РС не отговаря на изискванията на чл.15, ал.1, т.2 от НСПП – няма 1500 м до П.В. „К.“, във връзка с чл.17б, ал.2 от НСПП и § 4 от ПЗР на същата наредба.

Това обстоятелство се потвърждава и от изслушаната и приета без оспорване от страните по предвидения процесуален ред съдебно-техническа експертиза на в.л. инж. В. С..

Правилно вещото лице е констатирало местоположението на рекламното съоръжение – до мястото и процесното РС има 945 м., а началото на пътния възел е на км. 80+455, с което дава заключение, че не е налице най.-малко 1500м. от началото на пътен възел, каквото е изискването на чл.15, ал.1, т.2 от НСПП: „Разрешение за изграждане на РС се издава, когато рекламното съоръжение в обхвата на пътя отстои не по-малко на 1500м. от пътни възли – за автомагистрала“.

По изложените съображения, жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли.

Основателно при този изход на спора е своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. При съобразяване с качеството на осъществената процесуална защита в съдебното производство, проведените две открити с.з. с участието на процесуален представител на ответника, фактическата и правна сложност на делото, съдът определя в размер на 200 /двеста/ лева - чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 35-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу Протокол № 16631 / 17 на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, в частта по т.2.118, обективиращ отказ за преиздаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламно съоръжение /РС/, изградено на Автомагистрала „Т.“ при км.81+400 – ляво.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ 200 /двеста/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ